

Balyoz kumpasında yıllarca hapis yatırılan Ahmet Yavuz yeni kitabını Özlem Özdemir'e anlattı

-15 TEMMUZ AÇIK BİR DİNCİ DARBEDİ -BİNALİ YILDIRIM TUTARLI DEĞİL

Ahmet Yavuz: Binali Yıldırım tutarlı değil

19 Ağustos Cumartesi 2017 13:21

Balyoz kumpasında yıllarca hapis yatırılan Ahmet Yavuz yeni kitabını Özlem Özdemir'e anlattı...

Emekli Tümgeneral Ahmet Yavuz, Türkiye'nin hem yakın hem uzak tarihini örneklerle anlatan bir kitap yazdı. Kırmızı Kedi Yayınevi'nden çıkan "**Vesayet Savaşları**", bir askerin kişisel askeri anıları sanılabilir ama sanılmasın. İnsanlık tarihiyle başlayan kitap, Türkiye'nin kuruluşundan bugüne askeri, siyasi ve toplumsal dönüşümünü, akıcı ve hiç bilmeyenlerin faydalanabileceği bir ustalıkla kaleme almış. Kitap bir askerin değil, bir yurtsever aydınının, özü sadelikle anlatabilme becerisiyle de değme yazarlara taş çıkartacak nitelikte bir entelektüelin kitabı olmuş. Kişisel ama anı kitabı değil. Türkiye'de yaşananları gerçekçi bir dille analiz ediyor ve gelecek için önemli uyarılar taşıyor. Ahmet Yavuz ile kitabı yazma sebeplerini ve kitapta öne çıkanlar üzerinden Türkiye'nin tarihsel gelişimini konuştuk...

“Vesayet Savaşları” Türkiye’nin özeti gibi okunabilir. Yaşananları sadece askeri açıdan değil pek çok açıdan açıklamayı tercih etmişsiniz. Amaç Türkiye portresi yaratmak mıydı?

Ben tarih okumayı seviyorum. İnsanı zenginleştiriyor. Hayatın bütününe kavrayamıyorsan her önermen de bir eksiklik içeriyor. O yüzden tarihsel perspektif içerisinde, bu sadece milletin tarihi değil insanlık tarihiyle de bir anlam kazanıyor. Bu dünyada tek başına yaşayan bir ulus değiliz, dışımızdakilerden etkileniyoruz. Hayata bütüncül bakmak gerekiyor. O nedenle hepsine birden temas etmeye çalıştım.

Kitabın içeriğine göre ilerleyelim. İnsanlık tarihinin ardından askeri tarihte Osmanlı’nın büyümesindeki askeri gücün önemini anlatıyorsunuz. O esnada Batı’da Sanayi Devrimi oluyor, ekonomik gelişmeler yaşanıyor ama Osmanlı bunların gerisinde kalıyor. Bu da çöküşünün en önemli sebeplerinden biri aslında. Biraz açabilir miyiz?

Osmanlı aydınlanma değerlerinden yeteri kadar nasiplenemiyor. En önemli konu ise, üzerinde bulunduğu ticaret yollarının önemi kayboluyor.

Sanayi Devrimi o dönemde ulus devlet modelini yaratıyor. Cumhuriyet de ulus devlet modelini benimsiyor. Bu da tartışılan konulardan biri. O zamanın koşullarına en uygun olan model olduğu için mi seçiliyor?

Ulus devlet hem o dönemin ihtiyaçlarına uygundu, tek çözümdü hem de Türkiye Osmanlı devletinin küçültülmüş bir yapısının içinde bulunuyordu. Sizin böyle bir yapıyı etnisitelere göre kurmanız çok pahalıya mal olurdu. Başka bir tarih ve felsefi bakış açısına ihtiyaç vardı. Onu da kitapta incelemeye çalıştım ama bu konu beni aşan bir konu. Türkiye’nin ulus devlet olduğu kadar devlet ulus olduğu iddiasında olanlar da var. Onların da hiç haksız olmadığını çünkü bir millet inşa süreci yaşadığımızı da görüyoruz. Onun için Atatürk, “Türkiye Cumhuriyeti’nin kuran Türkiye halkına Türk milleti denir.” cümlesini kuruyor. Cumhuriyetin felsefinin kendi içinde çok tutarlı olduğunu görüyoruz. Ama daha sonra herkes kendi zaviyesinden konuyu çekiştirmiş. O çekiştirme Cumhuriyet’in niteliklerini biraz zayıflatmış. Zaman içinde İkinci Dünya Savaşı’nın olması, ekonomik sorunların çözülememiş olması, Cumhuriyet’i anlayan kadroların yetersizliği, daha sonra özgürlüklerin doğru bir istikamette kullanılamaması... Cumhuriyet’in kıymetini yeteri kadar anlayamadığımız için enerjimizi biraz boşa harcamışız. Ülkenin güvenliği ve bekası, refahı ve demokratik yaşamı gibi bunların hepsinin bir arada değerlendirildiği bir bakış açısından da mahrum kalmışız. Bunun bedelini de bugün ödüyoruz...

Cumhuriyet’in kıymetini sizce niye bilemedik?

Bilemedik çünkü hazır bulduk! Hiç kimse hazır bulduğu şeyin kıymetini bilemiyor. Kimse emek harcamadı. İnsanlar arayış içinde değildi. İlber Ortaylı bu konuda, kimsenin Cumhuriyet diye bir arayışı yoktu diyor. Dolayısıyla bugün demokrasiyi savunuyorum diyen insanların, Cumhuriyet’in kıymetini bilmedikleri takdirde, demokrasiyi savunmasını ve yeter kadar sahiplenmesini mümkün görmüyorum.

Size göre Cumhuriyet’e yönelik eleştirilerde haklı olduğunuz taraflar var mı yoksa Cumhuriyet’e haksızlık mı ediliyor?

Ben Cumhuriyet’e haksızlık ettiğimiz düşünüyorum. Cumhuriyet’i kuranların daha iyisini yapma şansları yoktu. Bugünden bakarak diyorlar ki, Birinci Meclis çok demokratikti ama İkinci Meclis’te bu demokrasi kayboldu. Bugün Türkiye’nin demokrasiyle bağına baktığımızda ve çok geride olduğumuzu dikkate aldığımızda, Cumhuriyet’e haksızlık yaptığımızı düşünüyorum. Tabii bu kolay bir şey değil. İnsanların eşitlik talebi yok, siz onlara eşitsin diyorsunuz. Baktığınızda belki

halkın yarısının bağımsızlık talebi de yok ama siz ülkeyi bağımsız kılıyorsunuz. Cumhuriyet aslında bağımsız ülke, örgütlü toplum, özgür birey demektir. İşgale karşı direniş var ama bu direniş de örgütlendikten sonra ortaya çıkıyor. Bir tepki var ama bunun nasıl olacağını yerel unsurlar tam olarak bilemiyorlar. Liderlik, vizyon olmadan bunu hayata geçirmek hiç kolay değil.

Bir de ülkenin zor koşullarını da düşünmek lazım.

Tabii. Hastalık var, fakirlik var, 1912'den beri, on yıldır harp eden bir ülkeden bahsediyoruz.

DEVİRİM KAÇINILMAZDI!

Atatürk'e günümüzde en çok yöneltilen eleştirilerden biri de diktatör olduğu! Kendine Atatürk'ün askeriyim diyen sizce Atatürk bir diktatör müydü?

Atatürk kendisi de ifade ediyor, en büyük ideali çok partili demokratik bir sistem kurmak. Ama bunu kurmak bugün bile mümkün değilse, o gün nasıl mümkün olacaktır? Atatürk çağının çok ilerisinde bir şahsiyet, yakınındaki insanlar bile onu anlamıyorlar. Demokrasiyi amaçlamış ama demokrasi; sınıflı toplumların, üreten ve kadın erkek eşitliğini sağlamış toplumların işi. O gün Türkiye'de bunlar var mıydı? Yoktu! Dolayısıyla Atatürk'ün kendisi demokrasiyi amaçlamıştı ama demokrat değildi. Bugünkü kavramlarla bakarsak yanlış bir şey ama o günkü koşullarda doğrudu. Ve Atatürk biraz diktatördü de ama başka türüsü de olmazdı. Çünkü bir devrim yapmış ve devrimini de sürdürmek istiyordu.

Kitapta da bir yerde şunu yazmışsınız: "Cumhuriyet, başlangıçta tarikat ve cemaatlerin koalisyonunun tasfiyesine uğraştı ama beceremedi..." Niye tasfiye edemedi? Zaman mı yetmedi?

Bir zaman açısından bakmak lazım. İki, toprak sorununu çözemedi Cumhuriyet, ekonomik açıdan da değerlendirmek lazım. Okuma yazma oranı çok düşüktü. Devrimler çok köklü değişimleri kısa vadede değiştirmeyi amaçlarlar ve geri toplumlar devrime muhtaçtır. Ama devrim idealize edilecek bir şey değildir. Aynı zamanda devrim, evrim yapma becerisi olmayan toplumların başvurdukları bir yol. Evrim yapabilse bir toplum her gün kendini değiştirir. Ama bunu ancak eğitilmiş, doğru hukuki zemine sahip ve herkese fırsat eşitliği sağlayan bir toplum yapabilir. Böyle bir toplum yoktu, dolayısıyla devrim kaçınılmazdı!

Devrim tamamlanamadı mı o zaman?

Devrimler tamamlanamadı. Birincisi, kadro yetersizdi. İkincisi, devrimler yukarıdan aşağıya doğru yapılmıştı, aşağıdan yukarıya bir talep yoktu. Bir sınıfa dayanmıyordu, belli ölçüde orduya dayanıyordu. Ardından da İkinci Dünya Savaşı geldi. O dönem köylü toplumu, erkeklerinin çok önemli bölümünü işgale uğratım diye askere aldı. Askere aldığı için üretim düştü, üretilen tarım ürünlerinin korunması, pazarda yer bulması gibi hususlar doğru düzenlenemedi. Düzenlemeler aksayınca da insanlardan tepki alırsınız. Bu tepki biraz da din temelli oldu. Çünkü karşı önermeyi getirenlerin de bu soruna çözümü yoktu. Ancak Amerikan yardımıyla iş değişti ve Türkiye kendi olmaktan çıktı!

Bugünün en önemli sorunlarından biri olan milliyetçilik konusuna da gelelim, kitapta yer vermişsiniz. Açılım sürecinden bahsettiğiniz bölümde Türk adının bir üst kimlik olarak tanımlandığını, bugünkü milliyetçilik ile Atatürk milliyetçiliğinin aynı şey olmadığını anlatıyorsunuz. Bunu biraz açabilir misiniz?

14. Yüzyıl'dan itibaren Batılılar bu bölgeye Türkiye diyorlar. İkincisi ordunun dili her zaman Türkçe olmuş. Hatta Osmanlıca devlette konuşulan bir dil, halk Türkçe konuşuyor. Böyle bir yapı var. Ama tabii özellikle Balkan Savaşı'ndan sonra, Birinci Dünya Savaşı ve Musul hariç Misak-ı Milli hayata geçtiğinde, Türkiye'nin daraltılmış Osmanlı toplumu olduğunu görüyorsunuz. Osmanlı toplumunda Osmanlı kimliği var ama bu kimlik her şeyi açıklamaya yetmeyen bir kimlik. Osmanlıcılık Tanzimat döneminde denenmiş, olmamış. Çünkü Balkanları kaybettiğiniz zaman önemi kayboluyor. İslamcılık Abdülhamid döneminde denenmiş, Birinci Dünya Savaşı sonunda Arapların Osmanlı topraklarından dolayısıyla Türkiye'den ayrılmasıyla o da önemini kaybetmiş. Geriye Türkçülük kalmış. Aslında Birinci Dünya Savaşı'ndan itibaren bunun etkili olduğunu görüyoruz. Bu Türkçülük ya da milliyetçilik iki temel dinamiğe sahip: Biri Selanik merkezli bir milliyetçilik, bunun Batı'daki karşılığı diyelim ki Fransa. Diğer kavime ya da ırka dayalı milliyetçilik, onun da Batı'daki karşılığı Almanya. İstanbul'daki milliyetçilik biraz böyle bir milliyetçilik çünkü daha ziyade Rusya'nın egemenliği altında yaşayan halklardan bize gelen bir şey. Ziya Gökalp'in ölümüyle ve Selanik'in elden çıkışıyla birlikte önemli ölçüde vatansever merkezli milliyetçilik veya Türkçülük irtifa kaybediyor. Onun yerine İstanbul'daki kavime dayalı milliyetçilik ön plana çıkıyor. Ve milli mücadele emperyalist uluslara karşı çıkıyor. Ve milliyetçilik burada önemli bir kaldıraç haline geliyor. Türkiye Cumhuriyeti kurulurken milliyetçilik temel bir şeydir. Atatürk Türkiye'nin sosyolojik yapısını çok iyi biliyor. Musul vilayeti elden çıkınca içeride küçük bir Kürt nüfus kalıyor. Cumhuriyet ile beraber üniter bir yapı ortaya çıkınca da Türk kimliği başat bir kimlik oluyor. Atatürk bunu ırka dayalı bir kimlik olarak inşa etmiyor! Ama öte yandan bir Türk kimliği var, sosyolojik olarak ağırlıklı, nüfusun çok büyük kısmını kapsıyor. O zaman Türkler var, kısmen Kürtler var ve Orta Asya'dan, Kafkasya'dan ve Balkanlardan gelen farklı kimliklerden halklar var. Buranın insanı onlara kucak açıyor. Dolayısıyla büyük bir kucaklaşma oluyor, kimse ötelenmiyor. Kürtler de aslında ötelenmiyor, orduda, devlette, okulda ayrı muamele görmüyor. Çok ilginç bakın, Türkiye'nin Kürtleri bütün bölgedeki Kürtlerden çok daha entelektüel seviyededir. Bu da Türk devletinin sunduğu imkânlar sayesinde. Ama farklı bir kimliğin ortaya çıkması da bir tehdit unsuru olarak değerlendirildiği için Türk kimliği baskın hale

geliyor. Ve bazen Türk kimliği siyasi kimlik olmanın ötesinde etnik kimlik olarak da önem kazanıyor. Çünkü Türkiye dışında da Türkler var. Ama Türkiye içindeki Türklük etnisite anlamından daha büyük. Türkiye içindeki Türklük daha siyasi bir kavram. Türkiye içindeki Türkler ile Türkiye dışındaki Türkleri ele alırsanız o kavmi bir Türklük. Bu konuda Türkiye’de zaman zaman git gel yaşıyor. Bu devletin yönetimine belli ölçüde yansıyor. Oysa Atatürk’ün Türklüğü yüceltmesi, Avrupalıların Türkleri aşağılamasından kaynaklanıyor. Anadolu’ya ait bir kavram yaratmak istiyor, onu da Türklük ile ifade ediyor. Anadolu’nun içinde kim varsa herkesi Türk addediyor. Türk milleti kavramı siyasi bir kavramdır, ondan vazgeçmek doğru bir şey değildir. Bu başka etnik kökenleri aşağılamak, hafife almak, ötelemek anlamında da değildir. Türk kimliğini kabul etmek kaydıyla herkesin kendi alt kimliğine saygı duyulur. Ben de onu söyledim. Siyasi Türklük kavramına önem vermeliyiz. Bugün o Türkiye’nin sigortasıdır...

Türklük siyasi bir kimlik ise, 15 yıldır siyasi iktidarın söylemlerine bakınca halkın kimliklerine göre siyaset yapıldığı görülüyor. Bunun sebebi Cumhuriyet’le çatışmaktan mı kaynaklanıyor? Daha din ağırlıklı söylemlerde ve uygulamalarda da artış görülüyor, bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

İnsanlar A, B, C kimliklerine ait olmaktan mutluluk duyuyorlar. Bu insan olma vasfını da biraz geri itiyor. Kürt meselesinin sağlıklı bir biçimde çözülmemesi ve ayrılıkçı bir yaklaşımın gelişmesi, insanları arayışa itiyor. AKP de iktidara geldiğinde bu işi din eksenli yaklaşımla çözebileceğini zannetti. Benim Kürdüm, Lazım, Çerkezim gibi söylemlerle onları avucuna alabileceğini ve İslam kimliğiyle bu sorunu çözebileceğini düşündü. Bugün daha farklı bir noktaya geldiğini düşünüyorum. Onun için Tek Millet, Tek Devlet, Tek Bayrak dedi. MHP desteğini alabilmek için de milliyetçi bir yaklaşım sergiledi. Ama onun millet kavramı bizim ulus kavramımızla birebir aynı değil. Oradaki millet kavramı Osmanlıdaki Müslüman olan herkesi kapsıyor. Ama yine de siyasi iktidar birkaç yıl önceye kadar daha iyi bir noktaya geldi. Çünkü bu hamuru parçalara ayırdığın zaman hamurun yapısı bir daha mümkün olmayacak, o tehlikeyi gördü, daha doğru adım atıyor. Ama zihinsel arka planda Cumhuriyet ile hesaplaşmak ve Türkiye’yi Müslüman kimliği içinde eritme politikası var. Bunun da çok başarılı olmadığını gördü ama bundan da vazgeçmiyor.

CUMHURİYET’İN VE DEMOKRASİNİN KORUNMASI İÇİN ASKERİ VESAYETE İHTİYAÇ YOK

Asker ülkenin kuruluşunda ve rejimin bekçisi olarak görevliydi. Fakat yıllar içinde yaşananlar sonucunda bugün askerin halk ile ilişkisi ciddi anlamda bozulmuş durumda. Askerin bir toplum için önemini bir asker olarak öneminden biraz bahseder misiniz?

Beka ve güvenlik kavramları, modern devletlerde bugün silahlı kuvvetlere tekabül ediyor. Hiçbir toplum bundan bağımsız değildir. Bu silahlı kuvvetleri sevip sevmemeye ilgili bir konu değil. Keşke güvenlikle ilgili hiçbir tehdit olmasa da silahlı kuvvetlere gerek kalmasa, paramızı da eğitime refaha, sanata harcayabilsek. Ama öyle bir hayat yok! Onun için de kendimizi kandıramayız. Ben de bir tercihim olsa öncelikle sanatı tercih ederdim. Bizim gibi devrimle kurulmuş toplumlarda silahlı kuvvetler hem bazı ayrıcalıklara hem de derin sorumluluklara sahip. Eğer ayrıcalıkları kendiniz için kullanıyorsanız başka bir şey, halkınız için kullanıyorsanız başka bir şey çıkar. Dolayısıyla silahlı kuvvetler milletin var olması için zorunlu bir varlıktı. Kendisi için var değildir. Ama zaman içerisinde silahlı kuvvetlerin bazı tutum ve tercihleri kendi gücünü kendi için inşa etme istikametinde gelişmiştir.

Kitapta silahlı kuvvetlerin yanlışlarına da değiniyorsunuz zaten.

Tabii. Atatürk “Medeni Bilgiler” kitabında, “devlet ve hükümet gibi ordu dahi kendi için bir varlık değil, ancak milletin yaşaması için onun bir şeklidir, bunun dışına çıkarsan yanlış yaparsın” diyor. Atatürkçülük adına iş görenler de zaman zaman yanlış şeyler yapsalar da zaman zaman da doğru şeyler yaptılar. Bazen Türkiye’deki demokratik yaşamın önünü tıkadılar, darbeler topluma çok pahalıya mal oldu, bu kolaycı bir çözüm. Askeri vesayet bu psikolojik ortam içinde inşa edilmiştir, zaman zaman olumlu zaman zaman da olumsuz rol oynamıştır. Ama genel olarak olumsuzdur, kaldırılması gerekir. Çünkü Cumhuriyet’in ve demokrasinin korunması için askeri vesayete ihtiyaç yoktur. Geçmişte birtakım yanlışlar oldu. Örneğin, silahlı kuvvetler laiklikle türbanı özdeş kıldı, sanki başka türlü olmazmış gibi. Laikliği de doğru anlamadık. Cumhuriyet’in kıymetini bilmedik dedim ama aslında Atatürk’ü anlamadık. Ancak askeri vesayet kaldırıldıktan sonra Türkiye, varlığından daha çok beka, refah ve demokrasi problemi yaşamıştır. Bunu görmezden gelemezdim, kitapta onu yazdım.

Balyoz, Ergenekon gibi kumpaslarla asker toplum gözünde itibar kaybetti. Bu kumpaslar Türkiye’nin parçalanması için yapılması gerekenlerden biri miydi?

Emperyalist bakış açısından Türk ordusunun parçalanması lazımdı. Ama siyasi iktidar da asker siyaset ilişkilerini farklı bir temele oturtmak istedi. Çünkü toplumu ve devleti kendi istediği gibi dönüştürmek için silahlı kuvvetleri önünde engel görüyordu. Dolayısıyla TSK’nın itibarsızlaştırılması gerekiyordu. Onu da askerleri görevinde başarısız göstererek, davalara bulaştırarak gerçekleştirdiler. Ama çok ironik biçimde bunu yapılmasına izin veren iktidar, başka bir dinci yapının orduda güç kazanmasına neden oldu. Ve onlar da bu darbe girişiminde bulundu!

KİTABI TOPLUMU UYARMAK İÇİN YAZDIM

Kumpasla mağdur olup 3.5 yıl hapis yattınız. Bugün o kumpas yıllarına bakınca Ahmet Yavuz neler hissediyor? Ve

bugüne bakınca yapılan hatalardan ders aldığımızı düşünüyor musunuz?

Hiç ders almış gibi görünmüyoruz. Herkes kafasının dikine gidiyor. Ve ülkenin çıkarlarını geri plana iten bir yaklaşım sergileniyor. Biraz da kitabı yazmamın sebebi bu, toplumu uyarmak. Kişisel olarak da çektiğim sıkıntıyı feda olsun, ona baktığım da yok. Eğer suç işleyerek yatsaydım, hele de bu yüz kızartıcı bir şey olsaydı, intihar ederdim! Ama ben sahte şekilde yargılandım, Türk ordusunun en nadide subaylarıyla birlikte yargılandım, bunu tarihsel olarak da okudum. Hangi bağlam içerisinde bu işler yürütüldüğünü okuduğum için de içim rahat yattım. Benim çocuklarıma bırakacak temiz bir isimden başka bir şeyim yoktu, onlar da bunun ne olduğunu biliyorlardı. Dolayısıyla kendi adıma üzülmedim ama ülkem adına, milletim adına üzüldüm. Çünkü resmen bir algı yönetimi yürütüldü ve bu algı hayat buldu. İnanılmaz! Entelektüel düzeyi yüksek adamlar ahlak düzeyleri sıfır olduğu için bu oyuna geldiler.

Kumpas süreçlerinden sonra tasfiye ve istifalar süreçlerinde ordunun yönetim kademesini korktukları ve sustukları için de eleştiriyorsunuz. Ve diyorsunuz ki, "FETÖ'nün adamlarından biri bile hizmet süresi doldu diye ayrılmamıştır." 15 Temmuz'un ardından bu konular çok konuşuldu ama geçen bir yılın ardından hâlâ orduda FETÖ var mı sizce?

Ben olduğunu düşünüyorum. Henüz ulaşılamayan kişiler vardır muhtemelen. Ama bunun çok da abartılmaması gerektiğini düşünüyorum. Çünkü bu başka Cumhuriyetçi subayların tasfiyesine dönüşebilir, böyle bir kaygı da taşıyorum. Somutlaştırılmamış hiçbir olayla hiçbir subayın tasfiye edilmesini istemem.

Peki, bu darbe girişiminin Atatürkçü subaylar tarafından da yapılmış olabileceği hem FETÖ hem de bazen başka kesimler tarafından da söyleniyor. 15 Temmuz'da sokağa ilk çıkanlardan birisiniz, bunlar size ne hissettiriyor?

İyi ki böyle düşünceler öne sürüldü! Başlangıçta üzülmuştüm ama bunları öne sürenler o kadar çapsız, yetersiz, yanar döner insanlardı ki, sevindim. Çünkü Fetullah Gülen de aynı şeyi söyledi. Onlar geçmişte de Fetullah Gülen'le de paralellerdi, bugün de paralel hale geldiler. Atatürkçülük ile darbecilik arasında bir bağ yoktur!

Kendi halkına ateş açan bir Atatürkçü asker olabilir mi?

Olamaz, mümkün değil! Bu açık bir dinci darbeydi. Bu darbenin dinci tarafını törpüleyebilmek için gizli FETÖ'cüler tarafından uydurulmuş bir kavramdır. Bunu söyleyenler darbeyi Kemalistler, ulusalcılar ya da laikler yaptı diyen Fetullah Gülen'le yani layık oldukları adamla paralel hale düştüler. O nedenle çok sevindim. Çünkü onlar ben bunu ilk söylediğimde beni hedef almışlardı.

Yeni devlet kurma söylemlerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bunun bilinçaltının bilince yansımaları olarak görüyorum. Ama hayal kuruyorlar. Bu millet onlara devleti daha iyi yönetsinler diye o hakkı tanıdı, devleti yıksınlar ve yeni devlet kursunlar diye değil. Biz bu devleti yıkıp yeniden kuracağız deselerdi, onlara %15'ten fazla oy kimse vermezdi. Dolayısıyla hayatın gerçekleriyle kavga etmesinler, hayal kurmasınlar. Devleti bütün olumsuzluklara rağmen yıkamadılar.

Cumhuriyet yıkılmadı mı size göre?

Hayır, yıkılmadı! Ama demokrasi ve hukuk devleti geriye gitti. Adım adım İslami toplum kurmak istiyorlar ama bunu yapamayacaklarını da biliyorlar.

Kurulamaz mı diyorsunuz?

Yapamazlar. Hangi Türk kadını mahkemede iki kadının bir erkeğin şahitliğine sayıldığını kabul eder? Hangi Türk kadını babasının mirasının iki pay erkek kardeşine bir pay kendisine verilmesini kabul eder? Edebilir mi?

Bence edemez de kadınlar biraz fazla sessiz geliyor bana açıkçası...

Ekonomik bağımsızlığını kazanamamış kadınların, çok hoşlarına gitmese de hayata uyum sağladığını biliyoruz. Kadınların eşitlik haklarının elinden alınmasına içten bir şekilde izin vermeyeceği açık. Ama bir kültür içinde yaşıyorlar, babalarından gördüklerini kocalarında devam ettirmek istiyorlar. Kendimi kandırmak istemiyorum ama bence Cumhuriyet çok önemli ölçüde başarılı olmuştur ama demokrasiye geçmek için daha çok adım var.

Yaşadığımız bölgeyi tanımadan ve kendi tarihimizi bilmeden sorunları çözemeyiz diyorsunuz. Ne yapmak lazım?

Büyük bir cehalet var. Cumhuriyet'i kuranlar cehaleti ortadan kaldırdıkları zaman sorunlarımızı çözebileceklerini varsaydılar, adımlarını ona göre attılar. Eğitime ve bilime yatırım yaptılar fakat cehalet sorunu devam ediyor. Halkın sorunlara ilgisi artmadan hiçbir sorunu çözemeyiz.

Bu ilgi nasıl artacak?

Hayat insanlara getirecek, dayatacak. Yaşayarak öğrenecekler. Zaten devrimlerin de müteakip kuşaklar açısından en büyük sorunu bu. Bugün Atatürk ile ilgili saçma sapan şeyler üretiliyor ama yüz yıl önce bu mümkün değildi. Çünkü Atatürk'ün bu ülkeyi kurtardığını herkes biliyordu. Şimdi bir başka hikâyeye yaratmaya çalışıyorlar.

FETÖ'CÜLER DARBEYİ BAŞARABİLSEYDİ

BİZ AKP'Yİ MUMLA ARARDIK!

15 Temmuz buna örnek olabilir mi?

Kendi hikâyelerini yaratmak istiyorlar. 15 Temmuz kutlanabilir. Çünkü Cumhuriyet'e, demokrasiye yönelik bir girişimdi. Bunu ordu, millet, devlet hep beraber önleme becerisi gösterdi. Bu iyi bir şey. Eğer FETÖ'cüler darbeyi başarabilseydi biz AKP'yi mumla arardık! Ben AKP'nin politikalarını eleştiriyorum ama FETÖ'ye karşı yürütülen mücadeleyi de destekliyorum. Ayrıca FETÖ'yü hem emperyalizmin uşağı olması hem dinci bir yaşamı dayatması açısından çok tehlikeli buluyorum. İkisinden birini tercih etmem gerekirse AKP'yi tercih ederim ama bu AKP'nin her yaptığını onayladığım anlamına gelmez.

FETÖ tehdidi bitti mi Türkiye için?

FETÖ'nün tamamen temizlenememiş olmasından dolayı bitmedi! İkincisi FETÖ yerine benzer başka tarikatların üremesine ait zemin var. Bu yanıyla da bitmedi. AKP'yi de bu yönüyle eleştiriyoruz. Bu politikalarına devam edersen devlette dinci başka bir tarikat egemen olabilir, o da yarın aynısını yapmaktan kaçınmaz. Bunun da panzehiri laiklik. AKP de varlığını ona borçlu. Devleti iyi yönetirlerse, sorun çözerlerse ayakta kalırlar. Çözemezlerse yıkılırlar...

Yakın geleceğe dair düşünceleriniz?

Bilimin, ahlakın ve disiplinin rehberliğini bırakırsak, sorunlarımız kat be kat artar ve önümüzdeki dönem bir yıkım yaşayabiliriz. Ama tarihimize sahip çıkarsak, bu ülkenin nasıl kurulduğunu bilirsek, kurucu atalarımıza ve onların düşünsel yaklaşımlarına sahip çıkarsak buradan çıkarız. Başka türlü çıkamayız.

İkinci Kurtuluş Savaşı denmesine katılıyor musunuz?

Çok doğru söylüyor, katılıyorum. Ama kurtuluş argümanlarında kendisiyle ayrışıyorum. Mesela bilimin yerine inancı, hukukun üstünlüğü yerine keyfiyeti merkeze koymaya çalışıyor ve kendi iktidarını devam ettirmeye yönelik adımlar atıyor. Halbuki vatansever yaklaşım başka adımlar gerektiriyor. Dolayısıyla teşhis doğru, buraya kendi hatalarıyla geldik doğru ama buradan çıkış yolu konusunda kendisiyle ayrılıyoruz. Çalışmaktan, ter dökmekten, uykusuz kalmaktan başka çözüm yok. Ve içeride kavgayı bırakmamız lazım, kimsenin fantezisi kalmadı artık, bunları kenara bırakıp doğru adımlar atacağız.

Son olarak, Binali Yıldırım'ın kumpas davaları üzerine son sözlerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Başbakan Binali Yıldırım'ın kullandığı ifadeler temelsizdir. Bilimsel değildir. Hukuki değildir. Etik değildir. Tutarlı değildir.

Arka planındaysa iki şey olduğunu düşünüyorum. Birincisi psikolojide "bilişsel çelişki" diye bir kavram vardır. Gerçeği kabul ettiğinizde yalanlarla ürettiğiniz şatolarınız çöker. Tevil yoluna sapar ve şatolarınızı ayakta tuttuğunuzu sanarsınız. Zihinsel bir kendini kandırma ameliyesidir. Gerçeği bilir ama kabul etmezsiniz. Geri planda ise o davalara ilişkin sorumluluktan kaçma var.

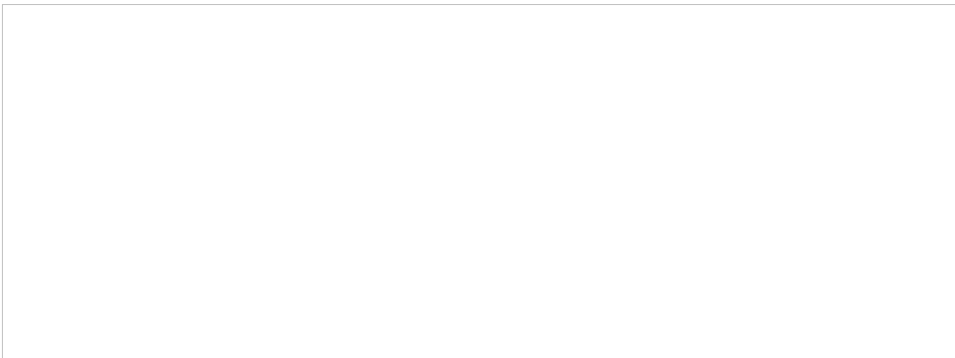
İkincisi mağduru oynamaya devam etme arzusu var. Geçmişte belki mağdur oldukları dönemler oldu. Ama artık kendileri mağdur yaratıyorlar. Halkın saflığından da yararlanıyorlar. Kendi vatandaşını istismar ediyor.

Bu nedenlerle meseleyi CB'nin ifade ettiği gibi metal yorgunluğu olarak değil, "istismar yorgunluğu" olarak görüyorum. Mızrak çuvala sığmadığı için de ortaya gülünç bir durum çıkıyor. Zira FETÖ Çatı ve Ana İddianameleri Ergenekon-Balyoz vb. davaları 15 Temmuz darbe girişimine giden yolun taşları olarak nitelendiriyor.

Son olarak yatıp kalkıp o davaların asil yürekli adamlarına dua etsinler. Kendileri meşruiyet içinde ülkeyi yönetmeye devam edebilsin diye, demokrasi yara almasın diye, emperyalizmin oyunu boşa çıksın diye; FETÖ ile birlikte harcadıkları vatansever subaylar kışlarında ve mahallelerinde darbeye canlarını ortaya koyarak direndiler. Biraz izan lütfen...

Söyleşi: Özlem Özdemir

Odatv.com

ahmet yavuz

Vesayet Savaşları

söyleşi

Özlem Özdemir

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

